

РИК РИЪРДЪН
ПЪРСИ
ДЖАКСЪН
И БОГОВЕТЕ НА ОЛИМП

ДОСИЕТАТА НА ГЕРОЯ

Превод от английски език Александър Драганов

ЕГМОНТ

ЕГМОНТ

Всички права запазени. Нито книгата като цяло,
нито части от нея могат да бъдат възпроизведени
под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие: *Percy Jackson: The Demigod Files*
Text copyright © 2009 Rick Riordan

Permission for this edition was arranged through
the Nancy Galt Literary Agency.

From PERCY JACKSON: THE DEMIGOD FILES by Rick Riordan.

Cover image and black and white illustrations by Antonio Caparo © 2009.

Reprinted by permission of Disney•Hyperion. All rights reserved.

Превод Александър Драганов
Редактор Вихра Василева
Коректор Таня Симеонова

Издава „Егмонт България“ ЕАД
1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9
www.egmontbulgaria.com

Отпечатано във „Инвестпрес“ АД, София, 2017
Втора допечатка
Общ тираж: 6500 бр.
ISBN 978-954-27-0574-1

*На Ото и Ноа,
моите полубожествени племенници*

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Писмо от лагера на нечистокръвните	7
2. Пърси Джаксън и откраднатата колесница	9
3. Пърси Джаксън и бронзовият дракон	35
4. Интервю с Конър и Травис Стол, синове на Хермес	64
5. Интервю с Клариса ла Рю, дъщеря на Арес	66
6. Интервю с Анабет Чейс, дъщеря на Атина	67
7. Интервю с Гроувър Андъруд, сатир	69
8. Интервю с Пърси Джаксън, син на Посейдон	70
9. Пърси Джаксън и мечът на Хадес	73
10. Загадки	118
11. Дванадесетте богове на Олимп + 2	121
12. Карта на лагера на нечистокръвните	122
13. Куфарът на Анабет	124
14. Отговори на загадките	126

Писмо от лагера на нечистокръвните

Здравей, млади полубоже!

Ако четеш тази книга, мога само да поднеса искрените си извинения. Животът ти е на път да стане значително по-сложен.

Предполагам, вече си осъзнал, че не си простомъртен. Книгата, която разлистваш, е предназначена да послужи за упътване, разкриващо света на полубоговете, и никое обикновено човешко дете не трябва да я вижда. Като старши писар на лагера на нечистокръвните се надявам, че тази строго секретна информация ще ти помогне да останеш жив по време на вашето обучение.

„Досиетата на героя“ съдържа три от най-опасните приключения на Пърси Джаксън, до този момент останали незаписани. Ще научиш за срещата му с безсмъртните и ужасни синове на Арес. Ще откриеш истината за бронзовия дракон, отдавна считан в лагера само за легенда. И ще разбереш как Хадес се сдобива с ново тайно оръжие, в чието създаване Пърси става неволен участник. Не ти разказвам тези истории, за да те ужася, а защото е важно да разбереш колко опасен може да бъде животът на един герой.

Хирон също така ми разреши да споделя и поверителните интервюта, които направих с някои от най-великите герои на лагера, включително Пърси Джаксън, Анабет Чейс и Гроувър Андъруд. Моля, помни, че тези интервюта ми бяха дадени с молба за изключителна дискретност. Споделиш ли тази информация с някой смъртен, можеш да се намериш срещу копието на Клариса. А, повярвай ми, наистина не искаш това.

Прочети страниците на тази книга внимателно, тъй като твоите собствени приключения тепърва започват. Нека боговете бдят над теб!

Искрено твой:

Рик Риърдън,
старши писар на лагера
на нечистокръвните

ПЪРСИ
ДЖАКСЪН

И

ОТКРАДНАТАТА
КОЛЕСНИЦА

Бях в час, когато чух звуците.

ДЗЪН! АУ! ДЗЪТ! ОХ!

Звучеше, все едно някой е нападнат от обсебени от зли сили пилета. Повярвайте ми, това е ситуация, в която съм изпадал.

Никой друг не забелязваше шумотевицата. Бяхме в лабораторията и всички разговаряха, поради което за мен не бе трудно да отида и да погледна през прозореца, правейки се, че чистя стъкленницата си.

И наистина, на улицата имаше момиче с изваден меч. Беше висока и мускулиста като баскетболистка, с гъста кестенява коса, джинси, военни ботуши и дънково яке. Тя размахваше меча си към ято черни птици с размера на гарвани и на няколко места от дрехите ѝ стърчаха пера. Над лявото ѝ око имаше кървава драскотина. Докато гледах, една от птиците изстреля перо като стрела, което се заби в рамото ѝ. Тя изруга и замахна, но проклетото пернато отлетя.

За нещастие познавах момичето. Беше моята стара неприятелка – Клариса. Обикновено тя изкарваше по цяла година в лагера, затова няхах никаква идея какво търси в Горен Истсайд по средата на учебен ден. Бе очевидно

обаче, че е в беда. Нямахте да издържи още дълго.

Направих единственото нещо, което можех.

– Госпожо Уайт – рекох, – може ли да отида до тоалетната? Мисля, че ще повърна.

Знаете как учителите казват, че вълшебната думичка е „моля“, нали? Те обаче лъжат. Има вълшебна фраза: „Повръща ми се“. Тя ще ви изведе от класната стая по-бързо от всичко друго.

– Върви! – каза госпожа Уайт.

Изтичах през вратата, събличайки в движение лабораторната престилка, ръкавиците и защитните си очила. Извадих и оръжието си – химикалката Въртоп.

В коридора никой не ме спря. Излязох през физкультурния салон и стигнах на улицата тъкмо навреме, за да видя как Клариса удря една от дяволските птици с тъпото на меч си, като в странна игра на бейзбол. Птицата изграчи и след спираловиден полет се удари в тухлената стена и падна в една кофа за боклук. Дузина като нея обаче все още кръжаха около момичето.

– Клариса! – извиках.

Тя ме погледна невярващо.

– Пърси? Какво правиш...

Прекъсна я обаче залп от пера-стрели, които профучаха над главата ѝ и се забиха в стената.

– Ами това е училището ми – съобщих ѝ.

– Такъв ми бил късметът – изръмжа тя, но бе твърде заета с битката, за да се оплаква.

Извадих химикалката си, която се превърна в дълъг метър бронзов меч, и се присъединих към схватката. Замахвах и отблъсках, двамата с Клариса сечяхме и мушкахме, докато птиците не се превърнаха в купчина перушина.

И двамата дишахме тежко. Имах няколко драскотини, но нищо сериозно. Измъкнах едно перо от ръката си. Раната не бе дълбока и ако не бе отровна, няхах проблеми. Извадих пакетче амброзия от якето си, която пазех за спешни случаи, и я разчупих на две, като предложих малко и на Клариса.

– Не ми трябва помощта ти – промърмори тя, но взе амброзията.

Хапнахме малко – с храната на боговете не се прекалява, иначе може да те изпепели. Предполагам, затова няма голям брой дебели богове. Така или иначе, след няколко мига раните и синините ни бяха заздравели.

Клариса прибра мечата си и изтупа дънковото си яке.

– Ами хубаво. Ще се видим после.

– Чакай! – спрях я. – Не можеш просто да си тръгнеш.

– Разбира се, че мога.

– Какво става? Какво правиш толкова далеч от лагера? Защо тези птици бяха подир теб?

Клариса ме бутна или поне се опита да го направи. Аз обаче бях свикнал с номерата ѝ. Просто отстъпих настрани и я оставих да залитне.

– Хайде де – казах, – едва не те убиха пред училището ми. Това става моя работа.

– Не, не става!

– Нека ти помогна.

Тя си пое дъх. Трепереше. Имах чувството, че иска да ме цапардоса, но в същото време в очите ѝ се четеше отчаяние, сякаш бе в голяма беда.

– Братята ми – каза накрая, – правят си майтап с мен.

– О – казах аз, без да съм особено впечатлен. Клариса

имаше много роднини в лагера. Всички те се биеха помежду си. Предполагам, това се очакваше, тъй като бяха синове и дъщери на бога на войната, Арес.

– Кои? Шърман и Марк?

– Не – каза тя и в гласа ѝ прозвуча страх, който не бях долавял преди, – безсмъртните ми братя. Деймос и Фобос.

Седнахме на една пейка в парка и Клариса ми разказа цялата история. За училището не се притеснявах особено. Госпожа Уайт щеше да предположи, че сестрата ме е изпратила у дома, а шестият час бе по трудово обучение. Господин Бел никога не проверяваше кой присъства.

– Нека проверим дали съм разбрал правилно – казах аз, – взела си колата на татко си за разходка и после си я изгубила.

– Не е кола – изръмжа Клариса, – а бойна колесница! И той ми нареди да я взема. Бе нещо като... проверка. Трябва да я върна по залез слънце. Но...

– Братята ти са я откраднали.

– Те са обичайните ѝ колесничари – каза тя, – мразят някой друг да я пипа. Затова я откраднах и ме прогониха с противните си, пускащи стрели пилета.

– Това ли са домашните любимци на баща ти?

Тя кимна нещастно.

– Те са пазители на храма му. Както и да е, ако не намеря колесницата...

Изглеждаше, все едно ще заплаче. Да ви кажа, не я обвинявах. Виждал съм баща ѝ ядосан и не е приятна гледка. Ако Клариса се провалеше, щеше да я накаже лошо. Ама наистина лошо.

**ИЗЛЕЗЛИ ЗАГЛАВИЯ ОТ
Рик Риърдън**

ПЪРСИ ДЖАКСЪН И БОГОВЕТЕ НА ОЛИМП

Похитителят на мънии
Морето на чудовищата
Проклятието на титана
Битката за Лабиринта
Последният олимпийец

ГЕРОИТЕ НА ОЛИМП

Изчезналият герой
Синът на Нептун
Знакът на Атина
Домът на Хадес
Кръвта на Олимп

Досиетата на героя
Дневниците на героя

Гръцките богове на Пърси Джаксън
Гръцките герои на Пърси Джаксън

ХРОНИКИТЕ НА КЕЙН

Червената пирамида
Огненият престол
Сянката на змея

МАГНУС ЧЕЙС И БОГОВЕТЕ НА АСПАРД

Мечът на лятото
Чукът на Тор

ИЗПИТАНИЯТА НА АПОЛОН

Скритият оракул